31993L0017

DYREKTYWA KOMISJI 93/17/EWG

z dnia 30 marca 1993 r.

określająca wspólnotowe klasy elitarnych sadzeniaków ziemniaka, wraz z warunkami oraz oznaczeniami stosowanymi dla tych klas

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/403/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaka [1], ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 93/3/EWG [2], w szczególności jej art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu wykonania, na obszarze granic wewnętrznych, w których zapewniony jest swobodny przepływ towarów, zgodnie z przepisami Traktatu, przepisów dyrektywy Rady 66/403/EWG w zakresie obrotu sadzeniakami ziemniaka, na całym lub na części terytorium jednego lub więcej Państw Członkowskich, spełniającymi bardziej rygorystyczne środki niż określone w załącznikach I i II tej dyrektywy, właściwe jest ustalenie wspólnotowych klas elitarnych sadzeniaków ziemniaka, jak również warunki oraz oznaczenia stosowane do tych klas;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym ustala się klasy elitarnych sadzeniaków ziemniaka. Sadzeniakami ziemniaka, kwalifikującymi się do tych klas są sadzeniaki, które kwalifikują się do urzędowej kwalifikacji jako „elitarne sadzeniaki ziemniaka" zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 66/403/EWG, które ponadto spełniają warunki wymienione w ust. 2 oraz które, w drodze badania urzędowego, zostały uznane za spełniające te warunki.

2. Warunki określone w ust. 1 są następujące:

a) warunki zdrowia roślin ustanowione w:

— dyrektywie Rady 69/464/EWG [3],

— dyrektywie Rady 69/465/EWG [4],

— dyrektywie Rady 77/93/EWG [5],

— dyrektywie Rady 80/665/EWG [6].

b) sadzeniaki ziemniaka pochodzą z materiału roślinnego spełniającego warunki określone w załączniku I oraz muszą spełniać dodatkowe, bardziej surowe warunki określone w załączniku II.

Artykuł 2

1. Oznaczenie wspólnotowych klas elitarnych sadzeniaków ziemniaka jest następujące:

a) „klasa 1 EWG", w przypadkach, gdy spełnione są warunki ustanowione w załączniku I z wyjątkiem ppkt 3.3 lit. b), oraz warunki ustanowione w załączniku II (1); lub

b) „klasa 2 EWG", w przypadku gdy spełnione są warunki ustanowione w załączniku I z wyjątkiem ppkt 3.3 lit. a), oraz warunki ustanowione w załączniku II (2); lub

[1] Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2320/66.
[2] Dz.U. L 54 z 5.3.1993, str. 21.
[3] Dz.U. L 323 z 24.12.1969, str. 1.
[4] Dz.U. L 323 z 24.12.1969, str. 3.
[5] Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 20.
[6] Dz.U. L 180 z 14.7.1980, str. 30.

c) „klasa 3 EWG", w przypadku gdy spełnione są warunki ustanowione w załączniku I z wyjątkiem ppkt 3.3 lit. a), oraz warunki ustanowione w załączniku II (3).

Oznaczenie należy podać na urzędowej etykiecie przewidzianej w załączniku III do dyrektywy 66/403/EWG pod nagłówkiem „klasa".

2. Państwa Członkowskie poinformują Komisję o zakresie, w jakim stosują wspólnotowe oznaczenia odpowiedniej klasy przy kwalifikacji produkcji rodzimej.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie niezbędne przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, nie później niż w terminie przewidzianym dla wykonania dyrektywy Rady 91/683/EWG ([1]). Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str. 29.

ZAŁĄCZNIK I

WARUNKI, JAKIE MUSI SPEŁNIAĆ MATERIAŁ, Z KTÓREGO POCHODZĄ WSPÓLNOTOWE KLASY ELITARNYCH SADZENIAKÓW ZIEMNIAKA

1. W przypadku stosowania metod mikrorozmnażania wraz z techniką merystematyczną używa się:

1.1. bulwa mateczna wolna od następujących organizmów szkodliwych:

a) *Erwinia carotovora var. atroseptica*

b) *Erwinia chrysanthemi*

c) wirusa liściozwoju ziemniaka

d) wirusa A ziemniaka

e) wirusa M ziemniaka

f) wirusa S ziemniaka,

g) wirusa X ziemniaka

h) wirusa Y ziemniaka

Zgodność z powyższymi wymaganiami stwierdza się badaniem urzędowym lub badaniem pod urzędowym nadzorem zgodnie z właściwymi metodami;

1.2. materiał rozmnożony *in vitro* oraz pochodzący z bulwy matecznej jest zgodny z warunkami ustanowionymi w ppkt 1.1; wymogi obowiązkowych badań urzędowych lub badań prowadzonych pod nadzorem urzędowym nie będą stosowane.

2. W przypadku stosowania metody klonalnej hodowli, bulwy wyjściowe oraz bulwy pochodzące bezpośrednio z nich:

2.1. są wolne od organizmów szkodliwych wymienionych w ppkt 1.1. Zgodność z wymogami lit. c)–h) należy wykazać podczas badań urzędowych lub badań prowadzonych pod nadzorem urzędowym przy zgodnie z właściwymi metodami;

2.2. zostały wyhodowane na uprawach spełniających wymagania określone w pkt 3 poniżej.

3. Uprawy:

3.1. hodowane na gruntach, na których od przynajmniej trzech lat nie były uprawiane ziemniaki;

3.2. są odizolowane od roślin o niższym statusie poprzez zachowanie odpowiedniej odległości. Spełnienie tych wymogów zbada urzędowa inspekcja polowa;

3.3. w odniesieniu do choroby czarnej nóżki:

a) ziemniaki są wolne od choroby czarnej nóżki w przypadku „klasy 1 EWG"; lub

b) zawierają nie więcej niż 0,25 % roślin zakażonych chorobą czarnej nóżki w przypadku „stopni kwalifikacji 2 EWG" i „stopni kwalifikacji 3 EWG".

Zgodność z tym wymogiem bada urzędowa inspekcja polowa;

3.4. zawierają nie więcej niż 0,1 % roślin z objawami zakażenia wirusem. Zgodność z tym wymogiem bada urzędowa inspekcja polowa, a w razie wątpliwości przeprowadzone zostaną dodatkowe badania laboratoryjne liści przy użyciu odpowiednich metod;

3.5. w przypadku przewidywanej urzędowej inspekcji polowej, należy poddać ziemniaki przynajmniej dwóm urzędowym inspekcjom polowym;

3.6. podlegają możliwie najmniejszym ograniczeniom maksymalnej liczby rozmnożeń, przy uwzględnieniu warunków produkcji.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWE LUB BARDZIEJ RYGORYSTYCZNE WARUNKI, KTÓRE POWINNY SPEŁNIAĆ ZIEMNIAKI ORAZ PARTIE PODSTAWOWYCH STOPNI KWALIFIKACJI SADZENIAKÓW ZIEMNIAKA

1. **„Klasa 1 EWG”**

1.1. Uprawy:

1.1.1. są uprawiane na obszarze, na którym przez ostatnie trzy lata nie były uprawiane ziemniaki;

1.1.2. są wolne od roślin dotkniętych chorobą czarnej nóżki. Zgodność z tym wymogiem bada urzędowa inspekcja polowa;

1.1.3. zawierają nie więcej niż 0,5 % roślin z objawami zakażenia wirusem. Spełnienie tego wymogu zbada urzędowa inspekcja polowa, a w razie wątpliwości przeprowadzone zostaną dodatkowe badania laboratoryjne liści przy użyciu odpowiednich metod;

1.1.4. w przypadku przewidywanej urzędowej inspekcji polowej, należy poddać ziemniaki przynajmniej dwóm urzędowym inspekcjom polowym;

1.1.5. podlegają możliwie najmniejszym ograniczeniom liczbie maksymalnej liczby pokoleń, przy uwzględnieniu warunków produkcji.

1.2. Partie ziemniaków:

1.2.1. nie zawierają więcej niż 1 % wagi zanieczyszczeń glebą oraz inną obcą substancją;

1.2.2. nie zawierają więcej niż 0,5 % wagi całej partii roślin korzeni zakażonych suchą lub wilgotną próchnicą. Zgodność z tym wymogiem zbada urzędowa inspekcja polowa.

2. **„Klasa 2 EWG”**

Stosuje się warunki ustanowione w pkt 1 z wyjątkiem pkkt. 1.1.2. Norma w odniesieniu do choroby czarnej nóżki wynosi nie więcej niż 0,5 % dotkniętych roślin.

3. **„Klasa 3 EWG”**

Stosuje się warunki ustanowione w pkt 1 z wyjątkiem pkkt. 1.1.2 i pkkt. 1.1.3.

Norma w odniesieniu do czarnej nóżki wynosi nie więcej niż 1 % dotkniętych roślin.

Norma w odniesieniu do zakażenia wirusami wynosi nie więcej niż 1 % roślin z objawami zakażenia.